

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 12 frt.
Félévre . . . . . 6 "
Negyedévre . . . . . 3 "
Egy hóra . . . . . 1 "
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitiz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady(fő)-utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap.
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

A megyei közkórház.

Nagybecskerek, május 12.

(X) Nem nagy baj az, mikor két szomszéd város rivalizál. A dolog természetében fekszik, hogy a munka fegyvereivel igyekeznek egymást leverni. Egyik is alkot, a másik is, s a melyik többet tud felmutatni, az a győztes. Amde e harc örökké tart s tulajdonképpen egy harmadik győz a két vetélytárs között: a kultúra.

A mit az Alföldön rég megkezdett Kecskemét, a híres város, és Nagy-Kőrös, azt folytatja Délmagyarország aranykalással ékesített rónán Nagybecskerek és Nagykikinda. Kaszárnyát építenek a huszároknak Kikindán, és Becskereken irigykedve mondják: miért épen Kikindán és nem Becskereken? Majd arról van szó, hogy a megye központjában megyei kórházat építsenek, s most visszaadják a kikindaiak a kölcsönt, azt mondván, hogy a megyei lakosság rovására a központot beczézik. És rossz néven veszik a megyei intéző köröktől, hogy e téren is a cenzuralizáció mellett van. Egy kikindai laptársunk mai számában már bele is megy in medias res és úgy tartja, hogy a „közpon-tositás egyenes veszedelem mindaddig, a míg a vidék nincs ellátva kellő számu, ha mindjárt kisebb arányu kórházakkal“.

Nos hát a tisztelt kollegának részben igaza van. Annyiban tudniük, hogy nagyon jó volna, ha minden járásban egy kellően felszerelt kórház léteznék. Ez ellen nincs szavunk. De már azt téves felfogásnak tartjuk, hogy egy megyei közkórház felesleges és hogy költségesebb mint a járási kórházak. Mert ha 4—5 járásban állítunk fel kórházat, joggal követelheti a többi 10 járás is, hogy nekik is építsen a megye. Már pedig egy kórház, telegen meg bár csak félig-meddig is a modern kor igényeinek, bele kerül épülettel, felszereléssel és egyéb követelményekkel legalább száz-ezer forintba s akkor még mindig nem valószínű, hogy az ilyen kórházat felruhazzák a közkórház jellegével. Az pedig mindenki előtt ismeretes, hogy egy magánkórház fentartása temérdek költségbe kerül. De feltéve, bár meg nem engedve, hogy ezen 14 járási kórházat felépítenők s hogy ezek közkórházi jelleggel bírnának, ezen 14 kórház per 100.000 frt, összesen nem kevesebbe kerülne mint egy millió és 400 ezer forintba, míg a megye központjában felállítandó közkórház 320 ezer forintba kerül, fentartása pedig a megye közönségének semmi költséget nem okoz.

Ismételjük, hogy távolról sem zárkozzunk el a járási kórházak eszméjé-

től. Közegészségügyi tekintetek és a humanizmus egyaránt mellette szólnak. De valljuk be őszintén, hogy megyénk a tanügy és a közegészségügy terén nagyon hátra maradt, s néhány év alatt nem lehet évtizedek mulasztását pótolni. Elégedjünk meg tehát egyelőre egy megyei közkórházzal, amint megelégedtek vele, hogy csak néhányat is említsünk, Bihar, Borsod, Gömör, Ung stb. megyék.

A ki ezeket az indokokat a hetfői közgyűlésen minden elfogultság nélkül mérlegeli, az nem fogja szavazatát megtagadni a megyei kórházról.

Az igazságügyminiszterium köréből.

A „Jogi Szemle“ értesülése szerint az igazságügyminiszter a képviselőháznak meg tavaszi ülészakában a következő, már teljesen kész törvényjavaslatokat fogja benyújtani: A sommás eljárásról szóló törvényjavaslat kiegészítéseképpen a fizetési meghagyásokról és a végrehajtási törvény módosításáról szóló javaslatokat; a szervezeti törvények befejezésekképpen: a bíróságok fegyelmi viszonyairól és felelősségéről szóló javaslatot; a büntetőtörvénykönyv módosítását tárgyzó novellát; a törvénykezési szünet módosításáról szóló javaslatot (a mely lehetővé akarja tenni, hogy a szüneti ügyeken kívül másokat is elintézzenek); végre törvényjavaslatot oly tárgyban, hogy a bíróságok kiszabta pénzbüntetésekből törlesztendő kölcsönrel több, a büntetőtörvény

A „TORONTÁL“ TÁRCZÁJA.

A lámpa.

— Jelenet. —

Margit: (eltolja maga elől a teacsészét). Izlett?

Géza: Hogy izlett-e? Tea, amelynek zamata van és nincs elrontva konyak vagy citrom által. Tea, amelynek minden csöppje vetekedik az aszuborral. És amit maga mellett ittam meg. Ugyan, hogy kérdezhet ilyet?

Margit: Milyen jó angol lett volna önből.

Géza: Ne bántson. Hát van angol a világon, aki úgy tudna szeretni, mint én?

Margit: Csitt. Jusson eszébe a fogadása. A mire kezét adott.

Géza: Emlékezem is én már arra.

Margit: Egy szót, egy árva szót sem a szerelemről. Ez volt a föltételem akkor, midőn azt kérdezte, hogy eljöhete teára hozzám? És ön igen komolyan tett ígéretet, hogy erről egy szót sem fog kifejteni.

Géza: De mikor szeretem.

Margit: Ej! ej! hogyan lehet egy olyan elismert költő ilyen egyhangu. Szere-

lem és szerelem. Hát nincs ennél egyéb tárgy, amelyről én velem beszélni lehet? Hát annyira hiunak vagy szellemtelenek tart engem?

Géza: Mondja csak, ha egy ficzkó szerelmes egy szép asszonyba és ott van nála, kettesben vele, hevítő tea után, miről beszéljen másról? Mit mondana ön egy szerelmes ifjuhoz, a ki ideáljával együtt lévén, vadászkalandokat beszél el, avagy részletesen mondja el, hogy milyen növények nem teremnek meg a Kárpátokon és miért?

Margit: Ha nekem beszélne, bizonyára mulatnék a vadászkalandokon és ismereteket szereznék a növénytanból.

Géza: De én ezek közül egyikhez sem értek. Olyan egyoldalú vagyok, hogy mikor a szívem szerelemmel van tele, akkor semmi sem tudok más lenni, mint szerelmes ember.

Margit (ásit).

Géza: Mikor magát először megláttam, az volt első gondolatom, hogy mily hevesen, mily megsértődve utasítaná vissza a szegény ficzkó a koronát, a kitől magát kérnék azért. Azután, a mint követtem lépten-nyomon, mindig azon törtem a fejem, hogy mint viselhet gyermekcipőt. És legnagyobb irigységem ébredt föl akkor,

midőn egy urnak a köszönését mosolyogva fogadta el.

Margit: Hányadszor mondja már el ezt nekem?

Géza: Ha én azt tudnám, hogy hányszor fogom még elmondani!

Margit: (az órára nézve). Tíz óra már elmúlt. Azt hiszem, barátom, hogy a távozás ideje már elérkezett.

Géza: Ne, ne küldjön. Igérem, fogadom, hogy jól viselem magam. Megteszek egy óriási, hihetetlen dolgot, hóstettet.

Margit: Mit?

Géza: Egy szót sem szólok arról, hogy igen-igen szeretem.

Margit: (csönget).

Géza: (ijedten.) Mit akar?

Margit: A szobaleányt hivatam be, mert ön távozni akar. Majd kinyitja az ajtót.

Géza: Jól van. Hát addig is, míg bejön, mindig csak azt mondom, szeretem, szeretem.

Margit: (Ujból csönget.)

Géza: Szeretem. Szeretem. Nagyon szeretem.

Margit: (bosszusan). Hol lehet az a lány?

Géza: És még jobban, még igazabban fogom szeretni. Nem teszek semmi mást,

rendelkezéseinek megfelelő börtön- és fogházépület legyen emelhető. A képviselőház őszi ülészakájában pedig a büntető eljárásról szóló törvényjavaslat fog a ház elé kerülni. Látnivaló, hogy az igazságügyminiszter elég munkával készül ellátni a törvényhozást, melytől joggal elvárhatja az ország egész lakossága, hogy mindezen, valamint a már előtte fekvő — kivétel nélkül éppen oly sürgős, mint nagyfontosságú — javaslatokat kellő alaposítással ugyan, de a szükséges gyorsasággal is tárgyalja, lehetővé téve azoknak mihamarabb életbelépését.

Valuta és konverzió. A „M. É.” jelenti: Wekerle pénzügyminiszter szerdán este Popovics osztálytanácsos és Wickenburg gróf számtanácsos kíséretében Budapestre visszaérkezett, még Bécsben intézkedvén az iránt, hogy a hátralevő nyomtatványok, melyek a valuta és konverzió-javaslatokra vonatkoznak, a lehető legrövidebb idő alatt elkészüljenek. A javaslatok szombaton, legkésőbb a jövő hét elején előterjeszhetők lesznek. — A „B. C.” szerint, a valuta-javaslatok előterjesztésének időpontját még nem állapították meg véglegesen, de május 16-dika előtt a javaslatok aligha lesznek előterjeszhetők. Wekerle pénzügyminiszter, a ki legfelsőbb királyi kézirat a kereskedelmi miniszterium vezetésével bízott meg, e tárca ügyeit már a legközelebbi napokban átveszi. A Rothschild-csoporttal a tárgyalások folytatására nézve még nem határoztak. Híresztelték, hogy különböző pénzügyi csoportok írásbeli ajánlatokat tettek a pénzügyminiszternek, hitelműveletekre. De ezek a hírek nem felelnek meg a tényeknek. Több pénzügyi csoport utalva kiterjedt üzleteire, felajánlotta szolgálatait a két pénzügyminiszternek az arany tényleges beszerzésére nézve. A bécsi Union-bank és az ahhoz tartozó csoport ezenfelül azt kérte, hogy a magyar északkeleti vasut elsőbbségi részvényeit vagy egészen önállóan vihesse keresztül, vagy pedig adjanak neki részt az ezzel a konverzióval esetleg összefüggésben álló egész hitelműveletben teljes paritással.

Két adat Baross Gáborról.

— Budapesti tudósítónktól. —

Nem régen meginterjúvoltam Baross Gábor a „Torontál” nevében, a kedvezményes táviratok ügyében. Most, mikor a

mint maga felől gondolkozom: nem lesz más vágyam, mint szeretettni maga által. Nem küzdök másért, csak azért a boldogságért, a mit maga, egyedül maga nyújthat nekem. Mert szeretem, szeretem, szeretem.

Margit: (ijedten). A cselédek nincsenek itthon.

Géza: Hála a világ összes szentjeinek. Visszaélek a helyzettel.

Margit: (felugrik). Mit akar tenni?

Géza: Semmi egyebet, mint elhitetni magával, hogy senki sem szerette úgy, mint én.

Margit: (gunyosan). És senki sem fog úgy szeretni, mint ön.

Géza: Igaza van. Olyan szive, olyan érzéke és annyi izlése senkinek sincs, mint nekem.

Margit: (leül). Mondja csak, poéta uram, mikor irt legutóbb verset?

Géza: Éppen ma.

Margit: Hiszen ez érdekes. Bizonyára igen szép verset.

Géza: Összes költeményeim között ez a legszebb. Magam is el voltam ragadtatva.

Margit: Könnyű önnek szép verset írni.

Géza: Miért?

lapok arról irnak, hogy Baross milyen megörvén, majdnem a ridegségig komoly ember volt hivatalában, eszembe jut ez a fogadtatás.

Későn jelentkeztem, a liszta már készen volt, csak éppen hogy a legvégére csuszathatta még a nevemet Csöke miniszteri titkár, a Baross jobb keze. Néhány percz mulva egyenkint szólította be az ajtónálló a feleket. Nem kevesebb mint 150 fél várakozott az előszobában. Uram fia, mikor kerül rám a sor!

Az idő mult, a 2 órából 3 óra lett és én pedig még mindig nem kerültem sorra. És csodálatos, még sem untam magam, sőt igen jól mulattam. Láttam bemenni büszkén fölrendjelezett, frakkos urakat, a kik hosszú orral jöttek ki, és láttam szerényen belépő egyszerű alakokat, a kik arcukon az öröm félreismerhetlen jelével hagyták oda a vasminiszter szobáját.

S láttam még valamit. Gondolom meg is irtam. Az ajtónálló megjelent és udvariasan szólt:

— Ó Exzellenziája kéreti a hölgyeket tessék hozzá besétálni.

(Ekkor határoztam el magamat, hogy megházasodom és a feleségemet küldöm ezentul Barosshoz audenciára. Az hamarabb bejut.)

Végre sorra kerültem. Beléptem. Baross Gábor a mint megpillantott (ismert a képviselőházból) felém nyujtotta kezét, melyet én tisztelettel szoritottam meg.

— Jó napot, kedves barátom, mért nem jött be hamarabb?

— Jöttem volna kegyelmes uram, de utolsó voltam a lisztán.

— No, no — mosolygott a miniszter — tudja, hogy a „nagyhatalmak” követjeinek elsőbbségi joguk van.

*

A másik adatot, mely a Baross jovialitását tünteti föl, egy képviselőtől hallottam. Mikor láztól gyötörtetve, elment a képviselőház közgazdasági bizottságának ülésére,

Margit: Istenem, miért? Mert az összes poéták között ön a legtehetségesebb.

Géza: (önérettel). És higgye el asszonyom, már akadt ember, a ki ezt kétségbevonta.

Margit: Bizonyára irigységből.

Géza: És tudatlanságból. Az érzék nem minden emberben van meg.

Margit: De ugy-e, önt ez nem keseríti el? Ugy-e nem is hangolja le?

Géza: Föl sem veszem. Én ismerem a magam értékét s az ország is ismeri. Ez nekem teljesen elég.

Margit: Ennek igazán örülök. A költő legyen önérzetes.

Géza: És sohase bizza el magát. A kibben e tulajdonság megvan: az az igazi nagy költő. Bennem megvan.

Margit: Higgye meg, hogy a közvélemény előtt ez is emeli önt. (Hallgatózik.)

Géza: A milyen szép maga, olyan jó is. És a mint így nézem, szépsége teljes . . .

Margit: (közbevág). Mi az a vers, a mit ma irt?

Géza: Egy hatalmas rapszódia. Mozgásba hozza a vért és lelkesít.

Margit: Beh szeretném, ha felolvassná. Itt van?

egy képviselő ismerőse szinte megijedt sápadt arczától.

— Hogy lehetsz ilyen könnyelmű, kegyelmes uram? Betegen eljönni!

— Ej — felelt tréfásan Baross, rossz pénz nem vész el. Aztán tudod, hogy „vasminiszter” vagyok.

. . . Pedig mégis elveszett. A vasat megfogta, megemésztette a rozsdá: a betegség.

Sebők Gyula.

HIREK.

— Rónay Jenő főispán holnap reggel érkezik vissza Budapestről Nagybecskerekre. Rónay Jenő főispán — mint budapesti tudósítónk írja — a Baross Gábor temetésén a torontáliak küldöttségét vezette, és úgy a megye, mint a Torontáli helyi érdekű vasutak igazgatósága nevében is koszorút tett a ravatalra.

— A nagybecskerek-pancsovai vasut kiépítési költségéhez vetélykedve járulnak hozzá az érdekelt községek, a melyek jól tudják, hogy a vasut létesítésével egy szebb jövő elé néznek. Eddigél a következő községek járultak a költségekhez: Franczfeld 100,000 frttal, Czrepaja 100,000 frttal, Antalfalva 80,000 frttal, Torontál-Vásárhely 80,000 frttal, Sztarcsova 20,000 frttal, Ozora 30,000 forinttal, Tomasevác 30,000 frttal, Lajosfalva 20,000 frttal és Pancsova város 140,000 frttal.

— Délvidéki sziniszövetkezet. Jakabffy Imre krassó-szőrényi főispán egy délvidéki magyar sziniszövetkezet alapításán fáradozik. A szövetkezet egy állandó körzetre szoritkozna: Nagybecskerek, Pancsova, Versecz és Lugos városokkal, melyeknek szinügyi bizottságai mindent elkövetnének, hogy a magyar szinészet ügyét a kérdéses területen virágzásra juttassák olyformán, hogy 6 havi időszak alatt egy jobb társulat megélhetési föltételei biztosittassanak. A sziniszövetkezet által elfogadott társulat egyes városokban hat és nyolcz hétig működnek. Jakabffy Imre

Géza: Azt hiszem. (A zsebéből iratokat vesz ki s azok között keres. Diadallal).

Margit: Kérem, esedezem, olvassa fel. (A lámpát közel tolja hozzá.)

Géza: (a papirlapot maga elé teszi, olvas.)

„Vihar csap át az ég és föld között

Duzzasztva tengert, fodrossá verve a habot . . .

(Elhallgat.)

Margit: Nos? Miért hallgatott el?

Géza: A lámpa nem jól ég. (A lámpát csavarja, az lobot vet és hirtelen kialszik.)

Margit: (ijedten felsikolt.)

Géza: (bosszusan.) És éppen most. Hol van a gyufa?

Margit: (remegve.) A másik szobában, az éjjeli szekrényen.

Géza: Majd elhozom. Mit szól ehez a két sorhoz?

Margit: Gyönyörű. Ön nem talál oda. Majd elhozom én. De . . . de . . . félek magam oda menni.

Géza: Majd vezetem én. (Mefogja Margit kezét. A sötétben Margit tapogatva vezet.) Azt hiszem, van benne erő. (Szavalva): „Vihar csap át az ég és föld között.”

Margit (elfojtott hangon): Valóban megrázó. (Átvezeti a másik szobába.)

Géza: Azután mindjárt rá. (Szaval):

főispán már föl is hívta a kérdéses városok magyar nyelvterjesztő egyesületeit, hogy a színészövekhez nézve az egyesülést eszközöljék. A torontálmezei magyar nyelvterjesztő és közművelődési egyesület szintén megkapta a fölhívást és nemsokára tárgyalni is fogja.

— A jegyzői szigorlatok tegnap értek véget. A szigorlatot a következő jelöltek tették le sikerrel: Fóris Ferencz, Frölich Lipót, Gerstenek Károly, Grób István, Hunyár László, Krumenacker Ferencz, Krogloth József, Krausz Mihály, Lukics Szilárd, Mundloch Jakab, Micsinai Hugó, Manojlovics György, Miltényi Lajos, Nedelkovicz Milos, Rehák Béla, Roos Vilmos, Szávicz Emil, Thapalaga Simon, Weber Antal és Zatkalik János.

— A koronázási emlékünnepe az iskolákban. Csáky Albin gróf vallás- és közoktatásügyi miniszter körrendeletileg utasította a kir. tanfelügyelőket, hogy június 8-án, a felséges uralkodó pár megkoronázásának negyedszázados jubileumán egy közvetlen vezetésük alatt álló állami és községi népiszkolák, valamint a polgári, felső nép, ipar- és kereskedelmi tanintézetekben iskolai ünnepélyek tartassanak s ugyanakkor három napi iskolai szünidőt engedélyezt. Az iskolai ünnepélyek istentiszteletből, a nap jelentőségének a tanulókkal való megértéséből és kirándulásból fognak állani, s az erre vonatkozó utasítás Torontálmezei tanfelügyelősége részéről az illetékes községeknek ma adatott ki.

— A 22. zsidó községkerület megalakulása. F. hó 10-én gyülekeztek egybe Szegeden, Csongrád, Csanád és Torontálmezei zsidó községeinek kerületi képviselői, hogy a kongresszusi alapszabályszerkezet intézkedése értelmében a községkerületet megalakítsák. Számszerint megjelentek 32 választott közül 29-en. Az ülést megelőzőleg hálaadó isteni tisztelet volt a zsfolásig megtelt zsinagógában. Az isteni tiszteleten Klein Mór dr. nagybecskereki főrabbi tartott emelkedett szellemű, a nap jelentőségét hatásos szavakban esetelő terjedelmes beszédet, mely általános feltűnést keltett egy tartalmánál, mint rendes előadásánál fogva. Kiterjeszkedett a kerületi gyűlés teendőire és jellemző vonásokkal ecsetelte a hitközségi viszonyokat, mint azok az utolsó husz esztendőben, a

„Duzzasztva tengert, fod . . . (Megbotlik) mi ez?

Margit (remegő hangon): A pamlag; kerüljön erre. Itt van a gyufa a szekrényen.

Géza (tapogat a sötétben): „Duzzasztva tengert, fodrossá verve a habot.“ (Megtalálja a gyufát). Megvan, most vezessen vissza. Hanem, a mi ezután jön, az a java. Folytatom a tengerrel tovább. Hopp, megint neki mentem valaminek.

Margit: Nem tesz semmit. (Kivezeti az ebédőbe): Kint vagyunk.

Géza: Meg fogja hallani, hogy milyen vers ez. (Meggyújtja a gyufát és a lámpát.) Így. Ez az eset ugyan a hangulat és hatás rovására megy, de nem baj. Ujra kezdem. (Olvasva szaval.)

„Vihar csap át az ég és föld között,

Duzzasztva tengert, fodrossá verve a habot . . .

Margit (ajkpittyesztve, magában): Ahol a poétaság erőt vesz az emberen, ott még a szerelem is megszűnik és nincs veszély.

Géza (dühösen olvas):

„Rém mozdul villám fénye mellett,

Aztán beáll a veszedelmes éj . . .

Margit (kérdőleg): Veszedelmes?

Géza (csodálkozva néz rá).

Murai Károly.

közhaladás és kultúra nem csekély hátrányára fejlődtek. Az ülést egy órákor Rósa Izsó dr., mint a kerület eddigi helyettes elnöke nyitotta meg. A napirend első tárgyát a kerületi előjáróság megalakítása képezte. Elnökké: Rósa Izsó dr., elnökhelyettesül: Löw Immanuel dr. választották meg. Előjárósági tagok lettek: Beregi Lajos, Dózsa Sámuel dr., Fischhoff Henrik dr., Kulinyi Zsigmond, Milkó Jakab, Schwartz Mihály, Sorger Sámuel, Spitzer Mór dr., Ecséri Lajos dr. Pénztárossá: Milkó Jakab, jegyzővé: Kulinyi Zsigmond választották meg. Költségvetési bizottság megalakítása mellőztetett, mert a vidéki tagok napidijakat nem igényeltek, az irodai költségek fedezését pedig a szegedi hitközség vállalta magára. Két-két 12 tagu kerületi bíróság alakított, az év első felére működő bíróság elnökül Lichtenberg Mór, elnökhelyettesül Dózsa Sámuel dr. Az év második felén működő bíróság elnökül Berger Ferencz dr., elnökhelyettesül pedig Weisz Ignác dr. választották meg közfelkiáltással. Ezután történt a bíróság tagjainak kisorsolása. A bírósági tagok az elnök kezébe ünnepélyes fogadalmat tettek.

Ezt követte Klein Mór dr. indítványa, mely abban összpontosult, hogy a bíróságok oly peres ügyekben, melyek vallásos jelleggel bírnak, három szakferfú véleményes jelentése alapján itéljenek. Ezzel az orthodoxoknak közeledését is véli előmozdítatónak. A kongresszusi szabályzatnak a jelzett értelemben való módosítását ennél fogva szerfölött kívánatosnak tartja.

Az indítvány fölött az ülés napirendre tért.

Rósa Izsó dr. a múlt évben elhunyt Hirschler Ignác dr. emlékezett meg meleg szavakban. — Ugyancsak Rósa Izsó dr. indítványa, mely szerint mondja ki a gyűlés, hogy a magyar zsidó vallásfelekezethez az ország többi törvényesen bevett vallásfelekezeteivel való egyenjósítását követeli és az e végből szükséges lépéseknek megtételére a kerületi előjárókat felhatalmazza s utasítja, — fogadtatt el többek hozzájárulása után nagy lelkesedéssel. — Heim Mór dr. és Vogel Náthán rabbiknak a hittani tanítás tervének megváltoztatása tárgyában tett indítványaik egyhangulag elfogadtattak. Heimnek dr. a papi szeminariumba lépésre előkészítő iskolák felállítását tárgyzó indítványa mint az annak idején összehívandó congresszuson kifejezendő óhaj elfogadtattott. — Majd kiküldetett hittani tanterv készítésére egy 6 tagu bizottság. — Klein Mór dr. végül azt indítványozza, hogy a középiskolákba lépő zsidó tanulók már a tanév elején nyilváníthatassák azon óhaját, hogy az írás és rajzolás kötelessége alól szombat és ünnepnapokon felmentessenek és hogy ily értelmű felterjesztés intéztesse a miniszterhez.

Miután elnök a megjelenteknek és viszont ezek az elnöknek kifejtett buzgalmukért köszönetet mondtak, az ülés feloszlott.

— Telefonos községek. Szép és praktikus terv az, a mit Tallián Emil, a török-kanizsai járás főszolgabírája pendített meg, s a mely közelébb meg is valósul. A terv az, hogy járásának összes községeit telefon utján kösse össze a szolgabírói székhelyvel. Ez összeköttetés megvalósulása esetén rendkívül nagy előnyökkel járna a községek, különösen árviz, vagy nagyobb tüzvészély esetén, a mikor telefon utján a többi községek közereje és tüzoltósága rögtön mozgósítható volna és a segély idejekorán érkezhethet. A közigazgatás menetét is nagyon egyszerűsítene a telefon, a mennyiben az apró, csekély fontosságú rendeletek, a melyeket eddig írásban kellett kiadni, most közvetlenül volnának közölhetők. A költségek java részét az ügybuzgó főszolgabíró már össze is gyűjtötte, s a még hiányzó kétszáz forint adományozásáért a vármegyéhez fordult, melynek állandó választmánya legutóbbi ülésén a 200 frtnyi költséget meg is szavazta.

— A Baross-család eredetét Trencsénvármegyéből veszi, abból a megyei Bellus mezővárosból, honnét predikátuma származik. 1575-ben nyerte a nemességet Miksa királytól. A Baross-család azután a XVIII. században Trencsénvármegyéből Hont- és Nógrád vármegyékbe leágazott, de trencsénmezei birtokait továbbra is megtartotta. A család czimere két felé osztott paizs, melynek jobb osztálya kék, balfele pedig fehér, a paizsban rózsakoszoru és abban lilium látszik. A paizs kék mezejü osztályába eső koszoru és lilium része pedig fehér; a fehér osztályba nyuló fele része pedig vörös. A paizs fölötti sisakon ugyanaz. Baross Gábor kereskedelmi miniszter leszármazási táblája a következő:

I. György és neje Majthényi Ilona

I. Ádám és neje Révay Ilona
és Podhorszky Erzsé

II. György és neje Madách Ilona

I. József és neje Török Zsófia

II. József I. László I. János Ignác és neje Pongrácz Mária

II. János és neje Lóhrer Teréz

Antal és neje Pongrácz Natália

Baross Gábor és Baross Mária

— Apróságok Barossról. Baross annyit dolgozott, hogy a jó barátai mindig aggódtak az egészsége miatt s akárhányszor hallotta a figyelmeztetést, hogy pihenjen már. Ilyenkor ő ezt a feleletet szerette adni: — Mikor én születtem, 1848-ban, az egész ország lázas tevékenységben volt és én — pihentem. És később is, a mig csak iskolába nem küldtek, mindig csak pihentem. Azután, nem pihenem-e majd ki magam a sirban?

Egyszer, midőn szintén a pihenésről, a szórakozásról volt szó, az egyik tanácsosa Goethe következő mondását idézte: „Nagy szellemek megkövetelik a nagy szórakozást is és a ki igazán mulatni nem tud, az nem is képes igazán dolgozni.“

Ekkor mondta Baross derült, mosolygós arczzal:

— Igaz, hogy Goethe is miniszter volt, de . . . nem volt — magyar közlekedési miniszter. Kezdte volna csak meg oly körülmények között a munkát, mint én, tudom, nem pihent volna; vagy ha igen: nem írta volna meg a Fausztot.

Baross, a mint az tudvalevő, a közös hadseregben mint egyéves önkényes szolgált s midőn a katonáskodást bevégezte, csak két posztó csillagot vitt haza. Nem tudott tovább menni a káplárságnál.

Barossnak ezt az esetét többször szóba hozta az ellenzék, meg a sajtó, a mikor arról volt szó, hogy azok az önkénytesek, a kik a tisztvizsgát az első évben nem teszik le, még egy évet kötelesek szolgálni. Hogy lám; Baross sem tudta letenni a tisztvizsgát és mégis milyen zseniális, milyen büszkesége az országnak.

Ebben az időben kérdezték tőle, hogy miért nem vitte tovább a káplárságnál?

A mire ő ezt válaszolta:

— Állithatnám ugyan, hogy elnyomtak és rosszul bántak velünk, de ez nem igaz. Lumpok voltunk, nem tanultunk és ezért buntunk meg a vizagán.

Baross egy értekezleten elnökölt s egy ur rendkívül dicsérőleg, mondhatni tulmagasztalólag szólott föléle:

— Én mint elnök — mondta Baross — nem szeretek olyan dolgokat meghallgatni, a mi a minisztert föltétlenül bosszantana.

A megboldogult kalocsa érsek, Haynald, egyik legcsökönyösebb ellensége volt Barossnak. Hogy miért, a következő eset világítja meg.

A középiskolai törvényjavaslat bizottsági tárgyalása alkalmával Baross volt az elnök,

akkor még egyszerű képviselő, a ki az iskola-dolgok iránt is érdeklődött. E tárgyaláson Haynald is jelen volt, de csak mint olyan, a ki véleményt adhat csupán, de sem pro, sem kontra nem szólhat föl s nem vitatkozhatik.

Haynald azonban beszélt, vitatkozott és pedig a törvényjavaslat ellen.

Baross egy-két alkalommal végig hallgatta a hatalmas érseket és nem szólt semmit. Később azonban, midőn Haynald megint egy éles, támadó beszédbe fogott, közbevágott:

— Figyelmeztetem eminenciádat, hogy a közoktatásügyi bizottságnak nem tagja s így itt szólási joga nincs.

Mélységes csönd támadt és mindenki megdöbbsent; Haynald pedig kirugta maga alól a széket és szó nélkül eltávozott.

Hanem a Baross tekintélye meg volt állapítva.

Az áruházas reformja alkalmával a bécsi lapok igen keményen támadták, a minnek következtében meg is kérdezték tőle, hogy mint vélekedik a támadásokról.

— Hasznomra fordítom azokat — mondá — mert azokban konstatálva látom, hogy helyesen cselekedtem. A mi érdekeinket azok nem szívesen látják előtérbe lépni; ha dicsérnek, akkor az ő szájuk ize szerint cselekedtem volna, az pedig árusítás lenne hazám ellen. Hát inkább csak szidjanak: az nekem örömet okoz.

Rendkívül jellemző a vasminiszter hazafiúi érzületére és Béccsel szemben elfoglalt álláspontjára az a kijelentése, a mit egy tanácskozás alkalmával tett.

Egy ur a következő megjegyzést tette:

— Elvégre is Magyarország egy államot képez Ausztriával.

Fölpattant erre Baross:

— Jegyezze meg magának uram, hogy az ipar és kereskedelem szempontjából Ausztria ránk nézve külföld . . . .

Irodalom és művészet.

* A „Vasárnapi Ujság“ május 8-iki száma a következő tartalommal jelent meg: „Zalka János, győri megyés püspök.“ (Arczéppel és a győri püspöki székesegyház és a püspökvár képével.) — Költemények: „Csak a napot.“ Igmándi Miklóstól. — „Vándorol a báránnyel.“ „Hegedű szól.“ Zoltán Vilmóstól. — „Sárgult a lomb.“ Farkas Sándortól. — „Leányzóktetés akadály nélkül.“ Vig elbeszélés. Irta Zöldi Márton. — „A Fekete-erdőtől a Fekete-tengerig.“ (Egy angol festő magyarországi rajzaival: „Dunaföldvár“, „Dunaföldvári vízfordonók“, „Monostorszegi női viselet“, „Bezdáni magyarleányok“, „Disznópásztor“, „Disznósárda a Duna partján“, „Nyomatás“, „Sokacsi lányok“, „Dunaföldvári mosónők“, „Vukovári görögdiányok“, „Czigány leány“, „Dunai malmok“, „Halászkunyhó Gemenczén.“) — „Az 1892-iki nagy háború.“ — „Rhampsinios király kincstára“ (5 képpel). Elbeszélés Gaisford J. F.-től. — „Csernovics Péter.“ (Arczéppel.) — „Duse Eleonora.“ Dr. Lázár Bélától. (Arczéppel. R. Hirsch Nellitől, és jellemképekkel: Gauthier Margit, Kleopatra és Fedora szerepeiben.) — „A keresztények üldözése Khinában.“ (Képekkel, Khinában készült rajzok után.) — Az Akadémia nagyhete. — Irodalom és művészet. Közintézetek és egyletek. Mi ujság. Sakkjáték. Képtalány stb. rendes heti rovatok.

Táviratok.

Baross Gábor temetése.

Budapest, május 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Baross Gábor tegnapi temetésének vég lefolyása belelyult az esti órákba. A papság

vezetését — a beszentelés után — Császká kalocsai érsek vette át.

A menetben előhaladt a lovasrendőrségnek egy nagy diszcsapata, utánuk a koszorúkkal elborított virágkocsik vonultak, majd a papság következett, míg végül jött a halottaskocsi, melynek nyomában a mélyen sujtó család, a miniszterek, a képviselőház testülete, az egyes testületek és a közönség rengeteg tömege haladt.

A mint a menet a Lánchídra ért, nagy pánik támadt. A hid erősen ingadozott és sok embert szédülés fogott el s jobbra-balra tántorogtak. A rendőrtisztek szerfölött megijedtek a látványtól és az esetleges veszedelmet megelőzendők: „Vissza, vissza!“ kiáltásokkal igyekeztek a közönséget visszatartani. A közönség egy része, — köztük sok tábornok, — rémülve futottak vissza a hídról, majd később csoportokban indultak át a hídon.

A Lánchídfőtől egészen a nyugati pályaudvarig, óriási, beláthatlan néptömeg képezett kétfelől sorfalat.

A lipótvárosi bazilika előtt történt beszentelés alatt, valóságos felhőszakadás állott be, de azért az egész közönség mint egy ember kísérté ki a halottat a pályaudvarig, honnan ma reggel különvonat szállították el Illavára.

Budapest, május 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Midőn tegnap a Baross Gábor temetési menete a Lánchídról elindult, az indulás előtt egy vasuti kalauz felesége a hídról beugrott a Dunába. Azonnal kifogták és kitünt, hogy a szerencsétlen üldözési mániában szenved. A Lánchídat később el kellett zárni.

Budapest, május 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A tegnapi temetés ideje alatt, a miniszterium előtt a rendőrség alig tudta visszatartani a rengeteg néptömeget. A gyászszertartáson ott voltak az összes miniszterek fekete díszmagyarban. Szapáry Gyula gróf és Tisza Kálmán nejeikkel jelentek meg. Tisza Kálmán a Szent-Istvánrend nagykeresztjét viselte. Ő Felsége kíséretében Jenő főherceg és Paár gróf főhadsegéd jelentek meg; ott voltak az összes Budapesti időző tábornokok, Baquehem márkiosztrák kereskedelmi miniszter díszruhában, Steiner Fülöp, Hornig Károly báró, Schuster, Kobeczky dr. és Bende püspökök, Császká kalocsai érsek. Az orsz. képviselők küldöttségét Bánffy Dezső báró házelnök vezette, és minden párt testületileg volt ott vezéreivel; mintegy nyolczvan egylet vonult ki zászlókkal. Tömérdek hivatalnok és honvédtiszt jeleste ezeken kívül a szó teljes értelmében az általános gyászt.

Vaszary Kolos hercegprimás teljes ornátusban végezte a beszentelést; a főpap háromszor sirva elakadt.

Végre lehozták a koszorukat, de azok nem fértek el a kocsikon, és azon fölül a koporsó is el volt özönölve koszorúval, virággal.

Budapest, május 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A fővárosi kereskedők körében nagy mozgalom

indult meg a végett, hogy a Baross Gábor özvegyének nagyobb földbirtokot vegyenek. A mozgalom élén a legtekintélyesebb kereskedők állanak.

A kereskedelmi tárca.

Budapest, május 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A hivatalos lap ma hozza Wekerle Sándor pénzügyminiszter megbízását a kereskedelmi tárca ideiglenes vezetésére. Az „O. É.“ szerint ennek egyik oka az, hogy a kereskedelmi tárca a költségvetés letárgyalása előtt nem fog betölteni és így mindazok a kombinációk, melyek a Tisza István és a Láng Lajos neveit hozták forgalomba, figyelmen kívül hagyandók.

A koronázási jubileumhoz.

Budapest, május 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A koronázási jubileum napja a katolikus kántorbőjt első napjára esvén, a pápa a bőjt alul fölmentette a magyar katolikus lakosságot. A püspöki konferencián elhatározták, hogy a jubileumi napra a püspökök szentmiséket és „Te deum“-okat rendelnek el, és meghagyják, hogy az ifjuság zászlókkal a templomba vonuljon.

A püspöki konferenciából.

Budapest, május 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az elkeresztlések kérdésében tegnapelőtt Budán megtartott püspöki konferencián, Vaszary Kolos hercegprimás azon két kérdésére, hogy a lelkészek megküldjék-e az anyakönyvi kivonatot a kumulative polgári hatóságoknak, vagy pedig a szülők egyenként áttételre kényszerítesenek? egyhangulag nem mel feleltek. Az 1868-iki tezik 12-ik paragrafusának revízió szükségére: igennel feleltek.

Robbantás a villamos-vasut alatt.

Budapest, május 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A stáció-utczában tegnap egyik ott végig haladó villamos vasuti kocsit, egy töltényekkel telt pléhskatulya fölrobbant. A robbantás rendkívül nagy volt, de azonkívül, hogy egy asszony elájult, semmi baj nem történt. A kocsit sér tetlen maradt. A tettest nyomozzák.

A Rothschildék pénztárnoka elfogva.

Budapest, május 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Jägert, a Rothschildék megszökött pénztárnokát, tegnap Alexandriában elfogták. Még 500,000 márkát találtak nála.

Az anarchisták áldozata.

Budapest, május 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Párisi jelentések szerint ott tegnap az anarchisták által megölt Véry vendéglős sirjánál Loubet tartott beszédet. A Véry családjának a kormány évi járulékot szavaz meg.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözséről.

Budapest, május 12. (A „Torontál” eredeti távirata.) Buzakinálat és vételkedv egyaránt gyenge. Forgalom 10,000 mmázsa. Az irányzat lanyha, az árak változatlanul jegyeznek.

Határidőzlet:

- Buza máj.—jun. 8.63—65.
- Buza jul.—aug. 8.14—16.
- Tengeri máj.—jun. 4.90—92.
- Tengeri jul.—aug. 5.05—07.
- Zab tavaszra 5.43—45.
- Zab őszre 5.43—45.
- Káp-repcze 12.05—15.
- Időjárás: esős.

REGÉNY-CSARNOK.

Irén.

Regény.

— A „Torontál” számára írta: —

Scossa Dezső.

(21-ik folytatás.)

Mily fölséges hangzású név volt ez! Feledtetni képes mindent, az árt, a mibe megszerzése került, a közönyt, a melylyel férje részéről találkozott, és a multat, melynek kísértő árnyait takarni akarta. Ő csak fényes oldalát látta mindedig házasságának és vágyott-e egyébre? Czéljának tetőpontját érte el; alig ért rá helyzete változására gondolni, s csak ha a magabaszállás egy-egy pillanatában visszatekintett, látta a szédtő mélységet, a mely helyzete magasságáról föltűnt.

Irén igen erős volt. Valóban bámulni lehetett, hogy egy nő, a kit a természet férfiak játékaul és gyengének teremtett, hogyan lehet olyan keményszívű mint a milyen ő volt. Lehet, hogy gyermekségének nyomora, azután szerencsétlen lépéseinek sulya megedzé, hogy a természetadta dacz fejlődött ki benne oly bámulatra méltóan, de tény volt, hogy Irén képes lett volna megindulás nélkül nézni, hogy tapodnak el lába előtt egy ártatlant, s tán gunyos mosoly játszadozott volna ajakán, ha az utolsó reményszál után kapkodót elmerülni látja. Közönyös volt előtte mindaz, a mit magán kívül látott s mivel sem törődő természete könnyen magyarázatot talált arra is, a mi iránt kételyei támadtak.

Nem akarta férje szerelmét megnyerni; olyan érzelem volt ez előtte, a mit nem akart elismerni. A nagyuri házasságok mindig ilyen hidegek; miért is ne, náluk a világi örömök mindent pótolnak; a kunyhó boldogsága pedig csak azért oly meleg, mert a szegénység mást nem nyújthat.

De az efféle problémákkal nem igen ért rá vesződni; ismeretségei bőven voltak s napjait jó barátai kellemesekké tették. Hiusága ki volt elégitve, vágyai nem voltak, a miket ne teljesíthetett volna, hogyne érezte volna magát teljesen boldognak?

A sziget lakói valamennyien Irénnek hódoltak és a férfiak mint világosság közül a pillangó, röpdöstek körüllette, hogy szeszélyeit teljesítsék, gondolatait ellessék és kegyéért versenyezzenek. Voltak, a kik csak ismeretségével akartak dicsekedni, hogy evvel a kvalifikációval bejuthassanak abba a társaságba, a mely a nyaraló közönséget dominálta. Mások a férj távollétét arra akarták fölhasználni, hogy hódolatuk jutalmát nyerjék és Irén csak nevetett rajtuk, játszott velök!

Ennek a szép képnek egykor azt mondá egy önértetes ifju, a ki férfiaságát soha sem tette koczkará:

„Irtozom a gondolattól, hogy kegyed az én nőm legyen. Annak a nőnek, a kit Isten és ember előtt élettársamul választok, nem szabad önzőnek, számítónak és hidegnek lennie, pedig kegyed az!”

E szavak annak az ifjunak vagyonába kerültek, de Irén nem tudta azokat elfe-

lejteni és a pillangókkal, a kik körül vették, úgy érezte azok valóságát, mintha csak azon akarna boszút állni, a ki az igszat kiméletlenül szemébe mondta. De azok nem akarták megérteni; ha kiutasítottak, még szemtelenebbül tértek vissza, s Irén az arcátlanokat miért kímélte volna?

Elvesztett legyezőjét napokig keresték; ha akarta, csolnakját úgy huzták, mint Lohengrinét a hatyu; kezének egy intésére tizen is az alsó kikötőhöz futottak, hogy akármily haszontalanságról értesítést hozzanak; és ebben a versengésben, melyben egymást akarták fölülmulni, nem vették észre, hogy méltóságukat veszítik, és majmökká lesznek, a kik a tánczoltató intésére maskarakká válnak, pofákat vágnak és mulattatják a közönséget.

Itt azonban mulató közönség nem volt, — mert ezt maga a majomcsoport képezte.

És Irén gyakran a tulásig kaczer, kihívó volt; azután megunta az embereket, a kikkel azt tehetett, a mit akart, és elzárkózott, hogy csak az est beálltával tegyen rövid sétát a Duna partján és lépte által a kavicsos uton okozott csikorgást hallgassa.

Ezek a magabaszállás pillanatai voltak, hogy utánuk azután még nagyobb kedvvel, még fokozatosabb kicsapongással térjen vissza megszokott életmódjához.

Egy este épen ilyen sétát tett egészen egyedül, a hold ezüst fényében gyönyörködve s kicsiny ernyőjével a puha fűben kotorászva. Nem is vette észre, hogy már huzamosabb idő óta kíséri valaki. A mint az ut kanyarulatától visszafordult, kísérője eléje állt és köszönté.

— Zoltán! — kiáltá Irén s annyira megijedt, hogy egész testében remegett.

A fiatal ember hozzá lépett s megragadta kezét.

— Megfeledezett már rólam?

Irén még mindig nem tudott uralkodni magán.

— Visszatértem szép hölgy, hogy egyezségünkre emlékeztessen! — mondá Zoltán izgatottan.

— Tudja, hogy nekem férjem van? — hebegte Irén.

— Nagyon jól tudom, figyelemmel kísérem lépéseit s addig nem is akartam alkalmatlankodni, míg a méxeshetek édenén át nem evezett.

Szavaiban keserü guny volt, a mely Irént félelemmel tölté el és érzékenyen sértette.

— Helyzetemben, körülményeim között, higgye el, nem tehettem egyebet! — mondá alig hallható hangon, mintha igazolni akarta volna magát.

— Miért mentegetőzik? Én nem kérem számon lépéseit. Kegyed vagyonához rangot és nevet akart, ezért fogadta el Oszlányi kezét; vagy azt hiszi, hogy én nem látok, nem tudok mindent? Jól tette, én nem haragszom érte...

Irén hallgatva lépegetett Zoltán mellett, a ki beszédét hirtelen félbeszakítá, mintha fájna neki, a mit ki kellett mondania.

— Oh Irén! mikor ez elbűvölő szíreszemekben a szerelem sugarát véltem fölfedezni, mikor kegyedtől azt vártam, hogy egész lényemet átváltoztassa; mikor elhagyatva, lesujtva és elkeseredve a Sziklai házba jött s estéknént, a suttogó nyárfák alatt sétáltunk, akkor nem hittem, hogy az, a ki szerelmemet oly sokszoros fogadkozással erősítette meg, egykor hidegen és fagyosan néz reám és megtagad, hogy másnak legyen nejevé, a ki gazdag, fényes életet ígér, — de most... miért ütközöm meg azon, hogy Oszlányi nejevé lett? Hiszen ő nem is öreg, nem is beteg s nem áll fellábbal a sirban, mint Sziklai!

— Kegyetlen, ismét ezzel gyötör! — mondá Irén borzadva s köpenykéjét, a mely vállára volt vetve, jobban összehuzta! Tudnia kell, hogy akkor még fiatal, tapasztalatlan voltam, nem tudtam...

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 május 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—nbecskerek vasutvonalon.

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.		3512	3514	3502
		v. v.	v. v.	sz. v.
		I.II.III. osztály		
	Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
	Temesvár "	9.50	11.30	4.00
Nagy-Kikinda	"	3.05	4.05	7.20
Karlova	"	4.09	4.46	8.04
Beodra	"	4.28	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs	"	5.36	5.36	9.02
Kumán	"	6.08	5.56	9.22
Melencze	"	6.40	6.15	9.43
Ellemér	"	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskek	érk.	7.38	6.51	10.18

Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.		3501	3511	3513
		sz. v.	v. v.	v. v.
		I.II.III. osztály		
	Nagy-Becskek ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér	"	6.08	12.21	7.44
Melencze	"	6.30	12.51	8.16
Kumán	"	6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs	"	7.14	1.49	9.19
Beodra	"	7.45	2.29	10.04
Karlova	"	7.58	2.42	10.23
Nagy-Kikinda	érk.	8.36	3.30	11.13
	Temesvár "	—	5.20	4.24
	Budapest "	1.30	—	8.15

Menetrend a Torontál helyi érdekű vasutak vonalain.

Versecz—Nagy-Becskek.		3648*	3602	3612
		v. v.	sz. v.	v. v.
		II.III. o.		
	Temesvár ind.	—	—	12.00
Versecz	"	5.50	5.50	2.20
Versecz-Rét	"	5.57	5.57	2.25
*Temes-Paulis	"	6.03	6.03	2.32
Bethlen-Tanya	"	6.11	6.11	2.43
*Szivattyutelep	"	6.23	6.23	2.55
*Loudon-Tanya	"	6.29	6.29	3.04
Nagy-Margita	"	6.37	6.37	3.18
Zichyfalva	"	6.49	6.49	3.26
Györgyháza	"	7.01	7.01	3.40
Szécsénfalva	"	7.16	7.16	3.57
Ó-Lécz	"	7.34	7.34	4.07
Kanak	"	7.38	7.38	4.19
Bóka	"	7.49	7.49	4.38
Szécsány	érk.	8.00	8.00	4.52
	Párdány l. alul.	—	—	—
Szécsány	ind.	4.01	8.10	5.07
Szárcsa	"	4.27	8.24	5.34
*Lajosmájer	"	4.41	8.37	5.37
Pusztá-Kenderes	"	4.50	8.48	5.46
Lázárföld	"	5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskek-Bégapart	"	5.32	9.15	6.11
Nagy-Becskek	érk.	—	—	6.35

Nagy-Becskek—Versecz.		3601	3611
		sz. v.	v. v.
		1., 2., 3. o.	
Nagy-Becskek	ind.	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart	"	8.22	5.35
Lázárföld	"	8.50	5.58
Pusztá-Kenderes	"	8.56	6.06
*Lajosmájer	"	9.2	6.14
Szárcsa	"	9.16	6.30
Szécsány	érk.	9.20	6.45
Szécsány	ind.	9.44	7.00
Bóka	"	9.57	7.13
Kanak	"	10.14	7.35
Ó-Lécz	"	10.33	7.46
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	10.32	7.58
Györgyháza	"	10.42	8.10
Zichyfalva	"	10.54	8.27
Nagy-Margita	"	11.09	8.45
*Loudon-Tanya	"	11.18	8.52
*Szivattyutelep	"	11.26	9.01
Bethlen-Tanya	"	11.39	9.15
*Temes-Paulis	"	11.47	9.25
Versecz-Rét	"	11.55	9.33
Versecz	érk.	11.59	9.37
	Temesvár "	3.16	—

Szécsány—Párdány.		3702	3712
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Szécsány	ind.	9.34	7.05
Módos	"	9.56	7.32
*Fény	"	10.07	7.44
Párdány	érk.	10.18	7.56

Párdány—Szécsány.		3713	3711
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Párdány	ind.	7.00	8.50
*Fény	"	7.13	4.03
Módos	"	7.27	4.18
Szécsány	érk.	7.50	4.41

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhuzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *gal jelzett állomásokon a vonat csak feltélesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

440. sz. tdk. 1892.

(207—1.1)

215. sz. b. v. k. 1892.

(208—1.1)

Árverési hirdetemény.

A perlaszi kir. járásbiróság mint tdkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Ivkovits férj. Illin Drága orlovati lakos végrehajthatónak, Ivkovits Kosztáféle 81. sz. házközösség idvori lakos végrehajtást szenvedett elleni 276 frt 50 kr. tőkekövetelés, ennek 1878. augusztus 1. napjától járó 8% kamatai, 47 frt 30 kr. perbeli, 13 frt 35 kr. megállapított eddigi és még felmerülő költségek kielégítése végett 1892. évi június 17. napjának, d. e. 9 órakor Idvor község házában az ezen kir. járásbiróság területén fekvő, Idvor községe 425. sz. tdkönyvben foglalt következő ingatlanok, u. m.:

1. 102. hr. sz. 5. dülő 2 hold 800 □-öl kaszáló 182 frt,
2. 75. hr. sz. 1. dülő 1 hold 800 □-öl szántó 231 frt,
3. 69. hr. sz. 2. dülő 1 hold 800 □-öl szántó 169 frt,
4. 31. hr. sz. 3. dülő 1 hold 800 □-öl szántó 231 frt,
5. 75. hr. sz. 4. dülő 1 hold 800 □-öl szántó 167 frt,
6. 71. hr. sz. 2. dülő 4 hold szántó 616 forint ezennel megállapított kikiáltási ár mellett külön-külön el fog árvereztetni, ekkorán Belics Joszim által ígért 1664 frtnál magasabb ígért hiányában az utóajánlattevő által megvettnek fog nyilvánítottatni.

A venni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben vagy ovadékképesnek nyilvánított értékpapirokban bánatpénzül letenni.

Kelt Perlaszon a kir. járásbiróság tdkvi osztályánál 1892. márczius 22-én.

Sárdi, kir. járásbiró.

Hirdetemény.

A „Nagybecskereki önk. tűzoltó-kar“ f. évi május 26-án délután 2 órakor a városház nagy termében

rendkívüli közgyűlést

tart, a melyre az összes szavazattal bíró tag urak tisztelettel meghívotnak.

T á r g y :

1. Alapszabályok módosítása.
2. Titkár,
3. ügyész, és
4. mérnök választása.
5. Indítványok.

(204—2.1)

Pflok, szolgálatvezető.

Rónay, elnök.

CIRCUS
ENDERS

40 tag
és 20
idomitott
lovakkal.

Nagybecskereken

a kis hid melletti téren.

Naponta változott műsorozattal

nagyszerű dísz-előadás

saját zenekarral és új fedezett ponyvával.

Belépti díj: I. hely 60 kr., II. hely 40 kr., III. hely 30 kr., Karzat 20 kr.

Kezdeté 8 órakor.

(205—2)

Minden ünnep- és vasárnapon 2 előadás,

az első délután 4 órakor, a második este 8 órakor,
minden előadás egész új műsorozattal.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.

Árverési hirdetemény.

Közhírré tétetik, miszerint a tekintetes nagybecskereki kir. törvényszéknek 1892. évi 3918. számú végzésével megkeresett tekintetes nagybecskereki kir. járásbiróságnak 1892. évi 3509. sz. alatt kelt végzése folytán Popov Pelya Paja és Raczkov Zsiva nagybecskereki lakosok felperesek részére, Jankahidacz Markó nagybecskereki lakos elleni közösség megszüntetési és járul. iránti 1 drb a m. kir. államvasutak gépgyárában készült 166. számmal ellátott 8 lőerejű gőzmozgony és az ehhez tartozó 190. számú cséplőgépből álló ingóknak Nagybecskerek városháza előtti piac téren birói árverésen készpénz fizetése mellett leendő eladatása 1892-ik évi május 20. napjának délelőtti 10 órára tüzetett ki.

Együttal felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtható követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, ha részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtható iratokból ki nem tűnik, ugy az esetben is, ha elsőbbségük bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen törvényes zálogjoguk a végrehajtható jegyzőkönyvben meg van ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kitiüntetve nincs — miszerint az 1881. évi LX. tczikk 111. §-ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéseig alólírt hoz egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentsek be annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtható kielégítését nem gátolván, igénylők a vételár feleslegére fognak utasítottatni.

Nagybecskereken, 1892. évi május hó 9-én.

Kiss István,
kir. bir. végrehajtó.

Árlejtési hirdetemény.

Torontálmegye t. törvényhatósági bizottságának 333.-5844. kgy. 1892. számú határozatával engedélyezett

szerbpárdányi község ház építési munkálatok

nyilvános szóbeli árverésen 1892. évi május hó 19-én délelőtt 9 órakor Szerb-Párdány község házában ki fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik eme munkálatot elvállalni óhajtják, hogy 8148 frt 69 kr. előirányzott összegnek 10%-ával, mint bánatpénzzel ellátva a helyszínen megjelenjenek.

Az építési feltételek a községi irodában a hivatalos órák alatt betekintheők.

Szerb-Párdány, 1892. május 9.

Fohsz György,
jegyző.

(210—3.1)

Radoszav Szóvra,
biró.